

Sygn. akt V.2 Ka 529/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Sędziowie: SSO Sławomir Klekocki

SSR del. Jacek Szczepara (spr.)

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 r.

sprawy:

R. K. /K./

s. W. i J.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 222 § 1 kk, art. 226 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 15 lipca 2014r. sygn. akt II K 357/14

I.zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 6 w ten sposób, iż na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty zadośćuczynienia poprzez zapłatę kwoty 500zł (pięćset złotych) na rzecz pokrzywdzonego M. K.;

II.w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III.zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn.akt V.2 Ka 529/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 15 lipca 2014r. sygn. akt II K 357/14 w trybie art. 335 § 1 kpk uznał oskarżonego R. K. za winnego tego, że :

- w dniu 26 kwietnia 2014r. w K. , poprzez kopnięcie w nogę oraz szarpanie , naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Komisariatu Policji w K. sierż.szt. M. K. w związku z pełnieniem obowiązków służbowych tj. popełnienia czynu z art. 222 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

-w dniu 26 kwietnia 2014r. w K. , używając słów powszechnie uważanych za wulgarne i obraźliwe, znieważył funkcjonariusza Komisariatu Policji w K. sierż. M. K. podczas i w związku z pełnionymi przez niego obowiązkami służbowymi, tj. popełnienia czynu z art. 226 § 1 kk i za to na podstawie art. 226 § 1 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączył wymierzone oskarżonemu R. K. kary pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata.

Na zasadzie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30zł.

Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 500zł na rzecz pokrzywdzonego M. K..

Na mocy art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązał oskarżonego do przeproszenia pokrzywdzonego M. K. w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku.

Na zasadzie art. 73 § 2 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące wydatki w kwocie 163,80zł i opłatę w kwocie 300zł.

Apelację od powyższego wyroku **złożył prokurator** , który na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył go w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Powołując się na przepis art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisu postępowania, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 § 6 kpk, polegającą na nie orzeczeniu wobec oskarżonego uzgodnionego środka karnego w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę , a zasądzeniu w jego miejsce obowiązku naprawienia szkody, co stoi w sprzeczności z treścią wniosku oskarżyciela publicznego dołączonego do aktu oskarżenia o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 kpk.

Podnosząc ten zarzut, na podstawie art. 437 § 2 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku zgodnie z kierunkiem niniejszej apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja oskarżyciela publicznego jest zasadna.

Orzekając w trybie art. 343 k.p.k., sąd jest bowiem zobligowany do zbadania, złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. przez prokuratora, wniosku pod względem formalnym, a także merytorycznym, i wydając w oparciu o ten wniosek wyrok na posiedzeniu, bez przeprowadzenia rozprawy, jest obligowany uwzględnić wszystkie te postulaty, które on zawiera, będące następstwem porozumienia procesowego zawartego w toku postępowania przygotowawczego przez prokuratora i podejrzanego. Sąd może ten wniosek zmodyfikować, i tym samym wydać wyrok nie respektujący jego pierwotnej treści, tylko wówczas, gdy, na te wprowadzone przez siebie zmiany, uzyska zgodę obu stron tego porozumienia (wyrok SN 2013-o8-01 Prok.i Pr.-wkl. 2013/11/6).

Sąd pierwszej instancji, zamiast uzgodnionego z oskarżonym środka karnego w formie zadośćuczynienia, orzekł obowiązek naprawienia szkody, jednakże sformułowanie takie nastąpiło na skutek omyłki, co sąd przyznał w uzasadnieniu wyroku. W tym zakresie zaskarżony wyrok został zmieniony, a w pozostałym zakresie, jako słuszny, utrzymany w mocy. Jednocześnie zwolniono oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.